

[Aksel Larsen.]

bekender sig til 21 års valgretsalderen, men som alligevel har forrådt den, der bærer ansvaret.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget

vedtoges med 91 stemmer mod 8.

Lovforslagets tekst, således ændret, og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik derpå til:

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i ulykkesforsikringsloven.

(Første behandling findes i tidenden sp. 4524; udvalgets betænkning findes i tillæg B. sp. 2017).

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, de stillede ændringsforslag og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under eet.

Ordføreren (Holger Larsen): Som det fremgår af betænkningen, har udvalget delt sig i et flertal og et mindretal. Et flertal bestående af socialdemokratiets, det radikale venstres og retsforbundets medlemmer indstiller lovforslaget til vedtagelse uforandret, medens et mindretal stiller ændringsforslag. Mindretallet vil selv begrunde de stillede ændringsforslag.

Jeg må på flertallets vegne anbefale at stemme *imod* de stillede ændringsforslag og ved tredje behandling stemme *for* lovforslaget i den skikkelse, hvori det er fremsat.

Fibiger: Jeg havde håbet, at det under udvalgsarbejdet skulle være lykkedes at nå til enighed om en ændring i ulykkesforsikringsloven, idet jeg regner denne lov for at være af stor betydning.

Jeg er ganske enig i, at de 13 uger er for lang tid, at tiden er løbet fra denne bestemmelse, og at man derfor skulle se at finde en form, hvorefter de, der kommer til skade, kan få erstatning på et tidligere tidspunkt.

Der var imidlertid forskellige ting, som nok kunne trænge til at blive undersøgt,

men det var der ikke tid til, og der var forresten heller ingen vilje til at gå ind i en sådan forhandling. Det beklager jeg egentlig, navnlig når det drejer sig om love af denne art, og jeg kan sige, at der hos mit parti var megen villighed til at se at finde frem til noget, hvorom der kunne blive enighed. Men når man bliver afvist i udvalget på den måde, at der bliver sagt: det er ingen nytte til at tale mere om denne sag, for der er et flertal, bestående af socialdemokrater, radikale, kommunister og retsforbundet, og så behøver vi ikke at tage hensyn til de andre, er der jo ikke noget at gøre. En sådan forhandlingsmåde synes jeg ikke er rigtig, men da der blev sagt sådan, havde jeg egentlig ingen interesse i at få nogen forhandling med socialministeren om sagen. Når det var afgjort i forvejen på den måde, kunne man lige så godt afgive betænkning og stille sine ændringsforslag. Jeg håber dog ikke, denne fremgangsmåde skal være skik videre frem, for det fremmer ikke det samarbejde, der burde være her i tinget under de forhold, hvorunder vi lever.

Venstre og konservative har altså stillet ændringsforslag om, at der ikke skal udbetales erstatning de første 3 uger, for at man kan blive fri for at få de små uheld, der kan ske, ind under den lovpligtige ulykkesforsikring. Vi kunne godt have forhandlet om tidspunktet, hvis der havde været udsigt til at opnå enighed, men det var der altså ikke villighed til.

Hvad datoen for lovens ikrafttræden angår, har forsikringsselskaberne ønsket at få den udsat til 1. januar for at få mere tid til at foretage de ændringer, der skal foretages, såsom udvidelse af lokaler og fremskaffelse af mere mandskab. Heller ikke dette har man imidlertid kunnet være med til fra anden side. Jeg har dog ønsket, at mindretallets stilling skulle præciseres her ved anden behandling, og derfor har vi stillet ændringsforslag om, at der skal gå 3 uger, før erstatning skal ydes, og at lovens ikrafttræden udsættes til 1. januar 1950.

Jeg anbefaler at stemme for disse ændringsforslag.

Peder Christensen: Vi fra venstres side havde fundet det naturligt, om de småulykker, der ikke har længere varighed end 3 uger, faldt ind under sygekasselovgivningen.

Jeg beklager også den indstilling, vi mødte i udvalget, hvor forhandling blev pure afvist.

Jeg skal anbefale at stemme for de stillede